

16. Който взе петътъхъ таланта, отиде, употреби ги въ работа и спечели други петъ таланта;

17. сѣщо тѣй и който взе двата таланта, спечели и други два;

18. а който взе едина талантъ, отиде та раскопа земята и скри сребро̀то на господаря си.

19. Слѣдъ дълго врѣме дохожда господарьтъ на тия слуги и поисква имъ смѣтка.

20. И като пристѣпи оня, който бѣ взелъ петътъхъ таланта, донесе други петъ и казва: господарю, ти ми прѣдаде петъ таланта: ето, азъ спечелихъ съ тѣхъ други петъ.

21. Господарьтъ му рече: хубаво, добрий и вѣрний рабе! Въ малко си билъ вѣренъ, надъ много ще те поставя; зарадвай се заедно съ господаря си.

22. Дойдѣ сѣщо и оня, който бѣ взелъ двата таланта, и рече: господарю, ти ми прѣдаде два таланта; ето, азъ спечелихъ съ тѣхъ други два.

23. Господарьтъ му рече: хубаво, добрий и вѣрний рабе! Въ малко си билъ вѣренъ, надъ много ще те поставя; зарадвай се заедно съ господаря си.

24. Пристѣпи и оня, който бѣ взелъ единъ талантъ, и рече: господарю, азъ те знаехъ, че си жестокъ чело̀вѣкъ: жънешъ, гдѣто не си сѣялъ, и събирашъ, гдѣто не си прѣскалъ:

25. и като се уплашихъ, отидохъ та скрихъ таланта ти въ земята; на ти твоѐто.

26. А господарьтъ му отговори и рече: лукавий и лѣнливий рабе! Ти знаеше, че жъна,

(21) Исаия 61, 7.